



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.V.35.488/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Darák Péter tanácselnök

Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér előadó bíró

Dr. Márton Gizella bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes: felperes

(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Erdei Zoltán Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Erdei Zoltán

(cím2)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(cím3)

Az alperes képviselője: dr. Barta Viktória kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Törvényszék 2021. május 19. napján kelt 103.K.700.289/2020/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.700.289/2020/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.022.860 (azaz egymillió-huszonkétezer-nyolcszázhatvan) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes fő tevékenységi köre TEAOR 4321 - Villanyszerelés. A vizsgált időszakban gyengeáramú rendszerek szerelésével, mobiltelefon szolgáltatással, emellett adatátviteli szolgáltatások közvetítésével, mobil kereskedelemmel és egyéb mobil kommunikációval foglalkozott; a mobiltelefonokat a M.B. Kft.-től, a T.M. Kft.-től és a D.M. Kft.-től szerezte be és szlovák, cseh, lengyel társaságok (..), valamint a V. Kft. részére továbbértékesítette.

[2] A NAV Pest Megyei Adó és Vámigazgatósága Társas Vállalkozások Ellenőrzés Osztálya II. (a továbbiakban elsőfokú adóhatóság) a felperesnél 2016. január 1.-2017. december 31. adóévekre vonatkozóan áfa adónemben bűnügyi jelzés alapján központosított ellenőrzést végzett. Az ellenőrzés előzményét képezte, hogy a NAV Dél-alföldi Bűnügyi Igazgatóságán költségvetési csalás büntettének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő nyomozás adatai szerint egy kiterjedt elkövetői kör – többek között a felperes beszállító társaságai ügyvezetőjének, V.B.-nak az irányítása mellett – jelentős számú gazdasági partner bevonásával számlázási láncot hozott létre. A számlázási lánc működtetésében résztvevő legfontosabb személyek V.B.-, S.P. és Ó.Zs. voltak. Az összehangolt ügyletek alapján a közösségi beszerzés során magyar gazdasági társaságok által megvásárolt és az áfa megfizetése nélkül belföldön továbbszámlázott nagyszámú mobiltelefonokat a számlázási lánc végén elhelyezkedő gazdasági társaságok közösségi tagállamban székhellyel rendelkező adóalanyok részére továbbértékesítették és a meg nem fizetett áfát jogosulatlanul levonásba helyezték, illetve visszaigényelték.

[3] Az elsőfokú adóhatóság a 4313524810 számú határozatával a felperes terhére 61.524.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, az adóhiány után 23.048.000 Ft adóbírságot és 1.473.000 Ft késedelmi pótlékot szabott ki. A 2017. december hónap vonatkozásában a következő időszakra átvihető követelés összegét a bevallásban szerepeltetett 3.964.000 Ft helyett nulla Ft-ban állapította meg, míg a 2017. október hónapot érintően a V. Kft. részére történő számlakibocsátással kapcsolatban adóeltérést eredményező megállapítást nem tett. A felperes fellebbezése alapján eljár alperes a 2234902669 számú végleges határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint a V.B.-ügyvezetésével működő beszállító társaságok a vizsgált időszakban a ténylegesen S.P. irányítása alatt álló családi kötődésű és részben „stróman” ügyvezetők nevére bejegyzett gazdasági társaságok (...) által a Közösség területéről beszerzett mobiltelefonokat a közösségi partnerek felé részben színlelt ügyletek keretében egyéb valós tevékenységet is végző nagyforgalmú, valamint kifejezetten az áfa visszaigénylés céljára létrehozott társaságokon keresztül értékesítették. Habár a felperes részére kibocsátott számlákban szereplő gazdasági események ténylegesen megvalósultak és a felperes árualappal a mobil nagykereskedelmi tevékenységéhez rendelkezett, azonban aktív résztvevője volt egy adóelkerülési céllal létrehozott számlázási láncolatnak. Az áru láncon keresztül történő értékesítésének célja nem a tényleges kereskedelmi tevékenység, hanem az adókijátszás, az adóelőny megszerzése volt. A felperes képviselője a telefonkereskedelemben ténylegesen nem vett részt, csupán adminisztratív és raktározással kapcsolatos tevékenységet végzett, a partnereivel fennálló kapcsolatai alakításában, a szállítási, fizetési feltételek meghatározása tekintetében az irányítást V.B.- látta el. A felperes a jelentős forgalmat bonyolító befektetési céllal kezelt mobiltelefon kereskedelmet minden kontroll nélkül egy „kívülálló” személy részére átengedte, amellyel az adókijátszási céllal létrehozott számlázási láncban tudatos szereplőként járt el. A láncolat alsóbb szintjein megjelenő társaságokat kizárólag abból a célból illesztették az értékesítési folyamatba, hogy a számlakiállítással a sorban következő társaság részére adólevonási jogot biztosítsanak, miközben a Közösségen belülről történő árubeszerzés illetőleg a belföldi számlák kiállítása után az áfa megfizetésére nem került sor. A számlákkal igazolni kívánt gazdasági esemény (belföldi termékbeszerzés) tekintetében az 5/2016. (IX.26) KMK vélemény 3. esetköre valósult meg.

[4] Döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 165.§ (2) bekezdésére és 166.§ (2) bekezdésére alapította. Felhasználta a büntetőeljárás során keletkezett, a vizsgált gazdasági eseményekre információkat tartalmazó tanúvallomásokat.

A kereset, keresetkiegészítés és védírat

[5] A felperes a keresetében a végleges határozat megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését, szükség szerint az alperes új eljárásra kötelezését és a közigazgatási tevékenységgel előidézett jogsértés megállapítását kérte. Állította, hogy az alperes nem végzett számlánként és konkrét beszerzésenként önálló tényállástisztázást, hanem a párhuzamosan folyó büntetőeljárásban megfogalmazott gyanú igazolását állapította meg. A határozat nem tudott meggyőző válaszokat adni az észrevételeiben foglaltakra, nem derült ki, hogy az adóhatóság hatásköre és illetékessége mely jogszabályhelyen alapul, a jegyzőkönyv fizikai aláírása nem történt meg, az elektronikus hitelesítés sem jogszerű. A különböző ellenőrzések jegyzőkönyvei átmásolások útján jöttek létre, az ellenőrzés határideje sem

megtartott. A titkos adatgyűjtés eredményét – figyelemmel az elsőfokú határozat 59. oldalának utolsó bekezdésére – jogszerű bizonyítékként nem lehet felhasználni. A revízió olyan ellenőrzési jegyzőkönyvből idéz a T.M.pont Kft. esetében, amely csak másnap készül majd el. Nem valós, hogy a felperes szerepe csak a számlakiállításra, az okmányok átvételére és továbbítására korlátozódott. Az adózói tudattartalom vizsgálata elmaradt, a határozat semmilyen objektív körülményt nem jelöl. A visszaélésszerű magatartás tilalma nem releváns azokban az esetekben, amikor a gazdasági tevékenységnek lehet más magyarázata is, mint az adóelőny elérése. A valóságos tényállás mellett az ügyletek eredményeként a felperes szempontjából adóelőny nincs, hiszen az adókötelezettségek tekintetében a számlázások eredménye nulla. Az Art. 1. § (7) bekezdése alkalmazása nem járhat azzal, hogy az adóhatóság a felek akaratán kívül, azok szerződésben nem perfektuálódott, feltételezett akaratára alapítottnan egészíti ki a rendelkezésre álló dokumentumokat és tényeket. A felperes nem tehető felelőssé a lánc korábbi szereplői által elkövetett jogsértésekért. A látszatra szabályos és hiteles okmányok tekintetében kellő körültekintéssel járt el, az ügyletek teljesítésekor nem volt oka kételkedni azok valódiságában. Partnerei ellenőrzése során minden ésszerű intézkedést megtett, nem volt tudomása adókijátszásról, az pedig súlyos tévedés, hogy a felperes irányítását V.B.- látta volna el. A rendeltetésellenes joggyakorlás EUB. és Kúria által kimunkált háromlépcsős tesztje alapján az adóhivatali döntésekből az objektív körülmények hiányoznak, illetve bizonyítatlanok, a döntés ellentétes a Kúria és az EUB. által lefektetett elvekkel. (Kfv.I.35.732/2014/6., Kfv. III. 35.731/2014/4., KGD2013.49., Kfv.VI.35.689/2012/6., Kfv.I.35.053/2012/4., C-273/11., C-255/02., C-439/04 és C-440/04., C-80/11 és C-142/11., C-444/12., C-642/11., C-329/11). A folyamatban lévő büntetőeljárásban a bizonyítékok törvényessége kérdésében döntés még nem született, így azok felhasználhatósága kérdéses. Amennyiben az adóhatóság az eljárás során büntetőügyben keletkezett dokumentumokat, vallomásokat, nyilatkozatokat kíván felhasználni, azt kizárólag a teljes iratanyagot felhasználva teheti csak meg, abból nem válogatható ki a megállapításait erősítő vallomás, nyilatkozat, dokumentum.

[6] Keresetkiegészítésében vitatta a kapcsolódó vizsgálatok eredményei és bizonyítékai felhasználhatóságát; ennek kapcsán előadta, hogy a beszerzett valamennyi bizonyítékról nem kapott tájékoztatást, így sérült a védelemhez és tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

[7] Az alperes a védiratában a kereset és a keresetkiegészítés elutasítását kérte. Az eljárási kifogásokat cáfolta, előadta, hogy hatáskörét és illetékességét a 465/2017.(XII.28.) Korm. rend. 76.§ (1) bekezdése biztosította. A revízió a meghosszabbított ellenőrzési határidő lejártát követően (2018. december 10.) ellenőrzési cselekményt nem végzett. A központosított ellenőrzés tényéről a felperes tudomással bírt, a jegyzőkönyv rendelkezik tanúsítvánnyal és időbélyegzővel, a kibocsátó személye egyértelműen megállapítható. A titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékokat a felhasználható bizonyítékok köréből a másodfokú határozat 15-16. oldalán kizárta. A lánc különböző tagjainál ellenőrzéseket végző társosztályok egymással együttműködtek, aminek következtében a jegyzőkönyvekben lehettek átfedések. Az adótitok adóhatóságon belüli indokolt felhasználása, ellenőrzési célú átadása nem kifogásolható. A büntetőeljárás során született vallomások felhasználta, mert az ügyben részt vevő személyek a nyilatkozattételt a folyamatban lévő büntetőeljárásra tekintettel megtagadták. Az ügyletek kapcsán összességében nyilatkozott V.B.- és E.I. is. A felperes nem volt elzárva attól, hogy a kapcsolódó vizsgálatok keretében beszerzett iratokba

betekintsén. A beszerzett releváns bizonyítékok a jegyzőkönyv és a határozat mellékletként a felperessel ismertetésre kerültek.

Az elsőfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság a 103.K.700.289/2020/12. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az adóhatóság a többszereplős gazdasági ügylet esetében nemcsak jogosult, hanem köteles is az ügylet valamennyi szereplőjét ellenőrizni, e vizsgálata eredményét az ügylet többi szereplőjénél figyelembe venni. Az áfa levonási ügyekben az EUB döntései és az azon alapuló kúriai joggyakorlat alapján kialakultak olyan standardizált elemek, amelyek gátját képezik a levonási jog gyakorlásának: „az ügyletek gazdasági racionalitásának hiánya”, „tényleges gazdasági kockázat hiánya”, „kis mértékű haszonkulcs alkalmazása”, „adóminimalizálásra való törekvés”, „a beszerzésekért történő fizetés fordított útja”, „személyi összefonódások”, „a gazdasági esemény nem független felek közötti jellemzőkkel bír”, „személyi és tárgyi feltételek hiánya”, „beszállító társaságok dokumentációjának hiánya”, „eltűnő, utóbb dokumentációk hiánya miatt levizsgálhatatlan vállalkozások”, „a társaságok képviselői elérhetetlenek”, „jogszerű meghatalmazás hiányában való eljárás”, „résztevők információ hiánya”, „egyetlen kereskedői kapcsolat jelenléte”. Az alperes az 5/2016. KMK vélemény 3. pontjában részletezett esetkör szerint tette meg megállapításait, a perbeli ügyletek célzata az adóelkerülés volt. Megállapította, hogy az adóhatóság által feltárt láncolatban a felperes közbe ékelésével a tényleges kereskedelmi tevékenységet V.B.- végezte, a felperes képviselője a termékértékesítésekben ténylegesen nem vett részt, tevékenysége egyrészt a V.B.- által közölt adatok szerint papírok kitöltése, másrészt - egyfajta tőkebefektetésként - az áfa finanszírozás volt. A felperes állítása, mely szerint a beszállítói árakat minden esetben összehasonlította az interneten egyéb beszállítók áraival és leellenőrizte, súlytalan egy olyan szervezett láncügyletben, ahol egyébként a felperes mobiltelefon-kereskedelme a feltárt szervezett láncügyletre korlátozódik, a „legkedvezőbb ár és legkedvezőbb feltételek” minden esetben a feltárt szervezett láncban mutatkoznak csak meg, azon kívül egyéb eladó vagy vevő nincs. A felperest kizárólag a perbeli láncban és kizárólag V.B.- közreműködésével szerzett be és értékesített telefont.

[9] Indokolása szerint a számlázási láncban a többszöri átszámlázás ellenére végig a külföldi beszerzési árnál alacsonyabb nettó áron történt a termékek értékesítése, így a lánc közösségi vevői is a közösségi nagykereskedői nettó eladási árak alatt szereztek meg a telefonokat, a láncügylet végén meglévő árelőnyt (a közösségi nagykereskedelmi árnál alacsonyabb árat) a meg nem fizetett áfa biztosította. A számlázási láncban összességében nincs kereskedelmi haszon, az egyetlen ténylegesen keletkező – nem jogszerű – haszon a lánc elején be nem fizetett, de a lánc végén visszaigényelt áfa és a nagy forgalmat generáló árelőny különbözete volt. A láncban megjelenő telefonok a közösségi beszerzést követő néhány napon belül a közösségi nagykereskedői nettó eladási árak alatt értékesítésre kerültek a közösségi vevők részére (nincs raktározás, elfekvő készlet). Ebből, valamint az ellenérték előre fizetéséből és a mobiltelefonok belföldi értékesítése esetén felmerülő jogszabályi kötelezettségek (adatszolgáltatás, adathordozói díj) hiányából, továbbá a felperesi céget beékelő „D” csoport kizárólagosan áfafinanszírozó szerepéből következően a lánc elején kizárólag olyan telefonok beszerzésére került sor, melyeknek már megvolt a lánc végén a közösségi vevője. Ebből és a „C” csoportban, vagy a „C” csoport és a „D” csoport között

megosztott egységesen keletkezett 7%-os haszonból is az következik, hogy visszafelé kellett kiszámolni a közösségi beszerzést követő értékesítési árat. Az alperes a gazdasági események megtörténtét nem vitatta, sőt azt sem, hogy a V.B.- köré szerveződő érdekcsoportok, az egyes cégek szerepe eltérő. Az adókijátszás aktív összehangolt tevékenységgel valósult meg. A V.B.- érdekcsoportjába tartozó cégek lánc végén történő áfa visszaigénylése nélkül a S.P. érdekcsoportjába tartozó közösségi beszerzést megvalósító cégek veszteséges kereskedelmi tevékenységének sincs racionális indoka. A felperes aktív szerepe az adókijátszásban éppen V.B.- eljárásán alapult. V.B.- nyomozóhatóság előtt tett nyilatkozata szerint a „C” csoport cégei a közvetlen külföldre történő értékesítést áfafinanszírozási okok miatt már nem tudták vállalni, ezért kerültek bevonásra a „D” csoport cégei.

[10] A felperes iratellenesen állította, hogy az adóhatóság önálló tényállástisztázást nem végzett. Önmagában az a körülmény, hogy az adóhatóság a büntetőeljárásban lefoglalt iratokat, és az ott tett nyilatkozatokat értékelte, nem jelenti a tényállás tisztázási kötelezettség hiányát olyan esetben, ahol az ellenőrzés során az ügylet szereplői, köztük a felperes ügyvezetője is a nyilatkozattételt a folyamatban lévő büntetőeljárás miatt megtagadták és iratokkal sem rendelkeztek. A felperes összes mobiltelefonnal kapcsolatos ügylete a perbeli adókijátszás célzatú láncban történt, alaptalan az a sérelme, hogy tételesen, számlánként és ügyletenként kellett volna vele szemben megállapításokat tenni. A jegyzőkönyv adminisztratív hiányossága (nincs benne rögzítve az adóhatóság hatásköre és illetékessége), a szerkesztésével kapcsolatos sérelmek nem az ügy érdemére kiható érvek. Az elektronikusan hitelesített és elektronikus úton megküldött jegyzőkönyv fizikai aláírásának hiánya jogsértést nem merít ki.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[11] A felperes a felülvizsgálati kérelemben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet alperesi és elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

[12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható módon megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (2) bekezdését, 40. § (1) bekezdését, 43. § (1) bekezdését, 78. § (2), (5)-(6) bekezdését, 85. § (1) bekezdését, (3) bekezdés a) és b) pontját, 92. § (1) bekezdés a) és c) pontját, 34. § folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130. § (3) bekezdését, a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 268. § (3) bekezdés a) pontját, 269. § (1) bekezdés b)-c) pontját, 279. § (1) bekezdését, a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 341. § (1) bekezdését, 346. § (5) bekezdését, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 99. §-át, az általános forgalmi adóról szóló 2007.évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120. § a) pontját, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 271. § (1) bekezdését, az Alaptörvény E) cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, az EUMSZ 325. cikkét, a 2006/112/EK irányelv 2. cikkét, 168. és 178. cikkét,

220., 226. cikkét, 250. cikk (1) bekezdését, 273. cikkét, az Alapjogi Charta 7., 47. cikkét, 51. cikk (1) bekezdését és 52. cikk (3) bekezdését.

[13] Különleges súlyú eljárási jogszabálysértésként jelölte, hogy a vizsgált gazdasági események során egyedi és konkrét bírósági felülvizsgálat helyett „sorozatper” jellegű felülvizsgálat és átmásolás történt a bírósági eljárás iratanyagának részét képezte olyan, a büntetőeljárásban keletkezett iratanyag, és titkos eszközök útján készített lehallgatási anyag, amelyről nem tudni, hogyan került az alpereshez és a törvényszékhez, ezáltal sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz, illetve a védelemhez fűződő joga. Az iratok felterjesztésére vonatkozó alperesi kötelezettség megsértése (Kp. 40.§ (1) bekezdése) hivatalból észlelendő semmiség okot képez, ugyanakkor a bíróság e körülményt figyelmen kívül hagyva hozott döntést, Nem vehette volna figyelembe a jogerős határozattal le nem zárt kapcsolódó vizsgálatokból származó azon bizonyítékokat sem, amelyeket az adóhatóság elmulasztott teljes terjedelemben ismertetni (C-189/18. Glencore-döntés). A senki által alá nem írt beazonosíthatatlan módon született kivonatokkal az alperes megsértette a fegyveregyenlőség elvét, amit a bíróság elmulasztott értékelni.

[14] Az alperes többször hivatkozott a NAV Bűnügyi Főigazgatóságtól átvett büntetőügyből származó iratokra, azonban minden esetben elmulasztotta a jogalap megjelölését, mind a megismerés, mind az átvétel, mind a felhasználás vonatkozásában. Az alperes köteles lett volna az adatfelhasználás jogalapjának és céljának megjelölésére, továbbá a felhasználási céllal való arányosság alátámasztására; az adatkezelés jogszerűsége csak ilyen módon válhat ellenőrizhetővé. A bíróság feladata annak vizsgálata is, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása általános elvének megfelelően az adóalanynak a közigazgatási eljárás keretében lehetősége volt-e arra, hogy a bizonyítékokhoz hozzáférjen és azokkal kapcsolatban meghallgassák. Ellenkező esetben a nemzeti bíróságnak ki kell zárnia a bizonyítékokat, és amennyiben ebből következően az említett határozat megalapozatlanná válik, azt hatályon kívül kell helyeznie (C-419/14.WebMindLicense-döntés).

[15] A jogerős ítélet az Alaptörvény E') cikkébe ütköző módon mellőzte az általa hivatkozott EUB

döntések alkalmazását. Elmulasztotta értékelni, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, az okiratok, CMR-ek hiteltelen voltának objektív adatokkal történő kétséget kizáró bizonyítása elmaradt. A bíróság nem bírálta el a keresetlevélben, keresetkiegészítésben, későbbi beadványaiban előadott valamennyi kérelmét, sok esetben olyan körülményre utalt, amelyre az eljárás során nem történt hivatkozás. Az ítéletből hiányzik az adózói tudattartalom vizsgálatának indokolása, a tudattartalomra vonatkozó objektív bizonyítékok elemzése.

[16] A felülvizsgálati kérelemben előterjesztett előzetes döntéshozatali kezdeményezést a felülvizsgálati tárgyaláson nem tartotta fenn.

[17] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kitért arra, hogy a kifogásolt ítélet kapcsán nem lehet eltekinteni attól, hogy a felperes egy komplex számlázási láncolat szereplője volt, így a jogerős ítéletnek ismertetnie kellett a teljes láncolatot, és az abban közreműködő társaságok, így a felperes szerepét is. Ugyanakkor a bíróság a felperes adókijátszásban való aktív szerepének igazolásához egyediesített vizsgálatot is végzett (Indokolás [22], [27], [32], [33] bekezdései), és a keresetet teljes körben elbírált. A kereset kimerítésének kötelezettsége nem jelenti azt, hogy a felperes valamennyi kifogására egyenként választ kell adni az ítéletnek.

[18] Az EUB C-610/19. (Wikingo) és C-611/19. (Crewprint) ügyekhez képest a perbeli tényállás alapvetően különbözött.

[19] A felperes valótlanul és iratellenesen állította, hogy a peres eljárásban felhasználásra került titkos eszközök útján készített lehallgatási anyag.

[20] A peres eljárásban valóban felhasználásra kerültek a büntetőeljárásból származó vallomások tekintve, hogy a felperes, illetve a számlakibocsátó ügyvezetője az adóellenőrzés során a büntetőeljárásra hivatkozással megtagadták a nyilatkozattételt. A vallomások azonban a felperes részére megküldésre kerültek a 2019. február 6-án kelt 4848196032 iktatószámú irat mellékleteként teljes terjedelemben és a 2274304214 iktatószámú irat igazolja a vallomások jogszerű beszerzését a büntetőeljárásból. A büntetőeljárásból származó bizonyítékok jogszerűen felhasználhatók, azokat a bírósági felülvizsgálat során szükségtelen volt kizárni (Kfv.I.35.274/2021/5.).

[21] A Glencore döntésben foglaltak megsértésére sem került sor, a kapcsolódó vizsgálatok, melyek túlnyomórészt az Air. 89. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetésű típusú vizsgálatok, nem teremtettek ellenőrzéssel lezárt időszakot, megállapításaik nem is emelkedhettek jogerőre. Megalapozatlanul állítja a felperes a WebMintLicence, a Crewprint és Wikingo döntésekben foglaltak sérelmét is. A felperes számára megküldésre kerültek a büntetőeljárásból beszerzett és az adóellenőrzésben felhasznált vallomások teljes terjedelemben, azokat az alperes jogszerűen szerezte be, melyeket a felperes iratbetekintés keretében az adóhatóságnál jogosult volt ellenőrizni.

[22] A felperes a semmiségi kifogása kapcsán nem jelölte meg, hogy konkrétan milyen iratokat hiányol a beterjesztett közigazgatási iratanyagból. A Kp. 40. § (1) bekezdésében meghatározott iratanyag-csatolási kötelezettség megsértése nem semmiségi ok. Az adókijátszás tényét az alperes objektív bizonyítékokkal igazolta, az pedig természetes, hogy felperes számlakibocsátóira vonatkozóan azonos megállapításokat rögzítettek a jegyzőkönyvek.

[23] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[24] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között a rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján vizsgálta felül. A felülvizsgálati eljárásban nincs helye a kereset ismételt elbírálásának, a közigazgatási döntés ismételt felülbírálatának vagy bizonyítás felvételének. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet megfelelt-e a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályoknak. A Kp. 78. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási perben is érvényesül a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 263. § (1) bekezdése, a tényállás szabad megállapításának elve, ami a szabad bizonyítási rendszerben mutatkozik meg. A Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak a perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A Kp. 78. § (2) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli. A Kúria a bizonyítékok értékelését csak akkor tekinti jogszerűtlennek, ha az nyilvánvaló logikai hibában szenved, nyilvánvalóan észszerűtlen vagy megfelelő indokolás hiányában nyilvánvalóan önkényes [EBH2017.K.20.].

[25] A szabad bizonyítás és a szabad bírói mérlegelés elve nem érvényesül korlátlanul olyan esetekben, amikor a bizonyíték megszerzésének és felhasználásának szigorú, célhoz kötött, jogszabályban foglalt részletes szabály-és garanciarendszere van, mert az az alapjogokba történő beavatkozással járhat. A titkos információgyűjtés során begyűjtött bizonyítékok jogszerűségi felülvizsgálata kapcsán a Kúria a Kfv.I.35.594/2016/24. számú ítélete [83] pontjában elvi élel mutatott rá, hogy „a titkos információgyűjtés kizárja a hatékony jogorvoslat lehetőségét, a bizonyítékok beszerzése jogszerűségének ellenőrzésére csak a büntető eljárás keretein belül kerülhet sor. A nyomozó bíró döntése ”csupán” a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásának lehetőségéről dönt, ez az ún. „nyílttá tételi eljárás” azonban még nem elegendő ahhoz, hogy az adóhatósági eljárásban szabadon felhasználhatóvá váljanak, ugyanis a Be. 78. § (4) bekezdése a bizonyítás törvényességének felülvizsgálatát a büntető bíróságra bízva és általános elvként fogalmazza meg, hogy nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon, vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg. Ez a rendelkezés a bizonyításban elkövetett törvénysértés eljárási szankcióját jelenti. A bíróságnak emiatt az érdemi döntés meghozatala során a bizonyítékok értékelése kapcsán különös gonddal kell vizsgálni a bizonyíték beszerzésének körülményeit is, azaz a felhasznált bizonyítékok jogszerűségéről végső soron ő dönt. Mindebből az is következik, hogy a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyíték jogszerűségi felülvizsgálatát törvényi felhatalmazás alapján csak a büntetőbíróság végezheti, ilyen jogosultsága a közigazgatási ügyekben eljáró bíróságoknak nincs”.

[26] Titkos információgyűjtés eredményeként előállt bizonyítékot azonban a perbeli ügyben sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem használt fel. Miként arra a jogerős ítélet [4] pontja, továbbá a másodfokú határozat 15-16. oldala egyértelműen utalt, a másodfokú adóhatóság az elsőfokú eljárás során, valamint az elsőfokú adóhatósági határozatban hivatkozott titkos információgyűjtés során beszerzett telefonbeszélgetésekkel kapcsolatos bizonyítékokat az eljárásból kizárta. Az erre történő hivatkozások, illetve az ebből levont, a felperes javára vagy terhére történő megállapítások a másodfokú eljárás során figyelembevételre nem kerültek. A jogerős ítélet semmilyen adatra, bizonyítékra nem utalt, amely titkos információgyűjtés eredményeként került volna beszerzésre. A felperes előadása, mely szerint titkos eszközök útján készített lehallgatási anyag az adóigazgatási és a peres eljárásban felhasználásra került volna, iratellenes. A felperes tisztességes eljáráshoz fűződő, valamint a védelemhez való joga ez okból nem sérült.

[27] A titkos adatgyűjtéssel kapcsolatban a kúriai joggyakorlat az uniós joggal összhangban áll. Az EUB C-419/14. számú ítélete kifejtette, hogy az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének az EUMSZ 325. cikkének, és a közös hozzáadottértékadó rendszerről szóló 2006. XI.28-i 2006/112/EK Tanácsi irányelv 2. cikkének 250. cikk (1) bekezdésének, és 273. cikkének alkalmazásában azzal nem ellentétes, ha az adóhatóság egy párhuzamosan folyó és még le nem zárt büntetőeljárás keretében folytatott titkos adatgyűjtés során, pl. távközlési rendszerek útján való kommunikáció lehallgatásával és elektronikus levelek lefoglalásával szerzett bizonyítékokat használhat fel, feltéve, hogy e bizonyítékoknak az említett büntetőeljárás keretében való beszerzése és azoknak a közigazgatási eljárás keretében való felhasználása nem sérti az uniós jog által biztosított jogokat.

[28] Más ugyanakkor a bírói engedélyhez nem kötött, nem titkos információgyűjtés keretében az adóellenőrzés során, valamint ennek okán a peres eljárásban felhasznált, a büntetőeljárásból származó, a vizsgált gazdasági eseményekre információkat tartalmazó tanúvallomások felhasználásának megítélése. A felhasználás indokaként, mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság (Indokolás [34]) arra hivatkozott, hogy a felperes ügyvezetője, és a számlakibocsátó ügyvezetője a nyilatkozattételt a folyamatban lévő büntetőeljárás miatt megtagadták és iratokkal sem rendelkeztek. A felperes a felülvizsgálati kérelemben alapvetően a bizonyítékokhoz való hozzáférés lehetőségét, azok megismerését vitatta, állításával ellentétben a vallomások a felperes részére megküldésre kerültek a 2019. február 6-án kelt 48196039 iktatószámú irat mellékleteként, amely a közigazgatási iratanyag része. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelme mellékletéhez csatolt 2274304214 iktatószámú irattal igazolta a vallomások jogszerű beszerzését a büntetőeljárásból.

[29] A büntetőeljárás keretében a nyomozati cselekmények során fogatosított tanúvallomások nem zárhatók ki az alperes által felhasznált bizonyítékok köréből. Helytelen az a felperesi álláspont, hogy az adóhatóság és a bíróság a tényállás megállapításakor ne vehetné figyelembe a büntetőeljárásból származó vallomásokat. Ezt az okfejtést támasztja alá a Kúria Kfv.I.35.274/2021/5. számú ítélete is (Indokolás [17]). Nem jogszerűtlen a párhuzamosan folyó és még be nem fejezett büntetőeljárás keretében jogszerűen beszerzett bizonyítékok felhasználása a közigazgatási eljárás keretében, amennyiben a tisztességes eljárás garanciái érvényesülnek. A jogszerűen beszerzett és átadott bizonyítékok a tisztességes

eljáráshoz kapcsolódó eljárási garanciák mellett a közigazgatási ügyben bizonyítékként felhasználhatók, azok összevetését és értékelését az adóhatóság és az elsőfokú bíróság elvégezhette.

[30] Az EUB az C-189/19. számú ügyben hangsúlyozta a védelemhez való jog tiszteletben tartását. Ezen elv értelmében azon határozatok címzettjei számára, amelyek e címzettek érdekeit érzékelhetően érintik, lehetővé kell tenni, hogy megfelelően kifejthessék álláspontjukat, azon elemekkel kapcsolatban, amelyekre a közigazgatási szerv támaszkodni kíván. E kötelezettség a tagállamok közigazgatási szerveire hárul, amennyiben azok az uniós jog hatálya alá tartozó intézkedéseket fogadnak el, akkor is, ha maga az uniós jog nem ír elő kifejezetten ilyen alakszerűséget. [39] pont. A fegyveregyenlőség elvének bíróság által történő biztosítása körében észszerű lehetőséget kell biztosítani valamennyi félnek arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, ideértve a bizonyítékait is, amelyek mellett nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben [61] pont (Kfv.I.35.004/2020/5.). Márpedig a büntetőeljárásból származó vallomások a felperes részére megküldésre kerültek, azok beszerzésére vonatkozóan az adóhatóság joggal rendelkezik, így a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő, valamint a védelemhez való joga ez okból sem sérült, hatályon kívül helyezésre okot adó körülmény nem merült fel.

[31] A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a kapcsolódó vizsgálatok eredményét csak azok jogerőre emelkedése után lehetett volna figyelembe venni. Az Air. 97. § (3) bekezdése szerint – egyezően a régi Art. 100. § (4) bekezdésében foglaltakkal – ha az adóhatóság a vizsgálat megállapításait más adózónál végzett kapcsolódó vizsgálat eredményével, vagy ennek során beszerzett adatokkal, bizonyítékokkal támasztja alá, az erről szóló jegyzőkönyvnek, határozatnak, illetve a kapcsolódó vizsgálat során feltárt adatoknak, bizonyítékoknak az adózót érintő részét az adózóval részletesen ismertetni kell. Nincs olyan jogszabályi követelmény, hogy a kapcsolódó vizsgálatból származó tény, megállapítást az adózóval szemben folyamatban lévő eljárásban ne lehetne felhasználni, amennyiben az adott kapcsolódó vizsgálat jogerős határozattal nem zárult le. Az ellenőrzést lezáró jegyzőkönyvben és a határozatban a kapcsolódó vizsgálatok releváns megállapításai ismertetésre kerültek, azokat az adóhatóság az ellenőrzési jegyzőkönyvhöz csatolta, a felperesnek módjában állt iratbetekintés során is azokat megismerni.

[32] A Kfv.V.35.417/2021/9. számú döntés [56] pontjában a Kúria e kérdést illetően már rámutatott, hogy tévesen hivatkozott arra a felperes, hogy az EUB a C-189/18. (Glencore) ítélet értelmében a le nem zárt kapcsolódó vizsgálatok keretében beszerzett bizonyítékok felhasználása ellentétes a közösségi jogi elvekkel. Az EUB ezen döntésében azt mondta ki, hogy a hía irányelvet a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvét és az Alapjogi Charta 47. cikként úgy kell értelmezni, hogy azokkal főszabály szerint nem ellentétes, ha az adóhatóság a hía levonásához való jog adóalany által való gyakorlásának vizsgálata során kötve van az ezen adóalany beszállítóival szemben lefolytatott kapcsolódó közigazgatási eljárások keretében általa korábban tett megállapításaihoz és jogi minősítésekhez, amelyeken az ebben szállítók által elkövetett hía csalás fennállását megállapító, jogerőre emelkedett határozatok alapulnak, feltéve, hogy tájékoztatta az adóalanyt a bizonyítékokról és nem fosztja meg az adóalanyt attól a jogától, hogy a vele szemben indult eljárás keretében megfelelően vitassa e ténymegállapításokat és jogi minősítéseket, továbbá betekinthet

valamennyi olyan bizonyítékba, amelyre a hatóság a határozatát alapozni kívánja, vagy amely hasznos lehet a védelemhez való jog gyakorlása szempontjából, kivéve, ha közérdekű cél kitűzések igazolják a betekintés korlátozását. Nem sérülnek az uniós alapelvek, amennyiben az eljáró bíróság vizsgálhatja e bizonyítékokat, határozatokat”.

[33] Az Alkotmánybíróság szerint a fegyverek egyenlősége megköveteli, hogy a bírósági eljárás felei megfelelően nyilatkozni tudjanak a bizonyítékok kérdésében, amelybe beleértendő, hogy a bizonyítékok hitelességének és elfogadhatóságának tárgyában elegendő információval rendelkezzenek. A Kp. 6. §-a alapján alkalmazandó Pp. 4. § értelmében a feleket eljárástámogatási kötelezettség terheli, míg a Kp. 6. §-a alapján a bíróság köteles hozzájárulni ahhoz, hogy a felek eljárási kötelezettségeiket teljesíthessék. A közigazgatási per során a „fair”, azaz tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományába a fegyverek egyenlőségének részjogosítványával összefüggésben beletartozik a bizonyítékok megismerésének és észrevételezésének joga {3291/2021.(VII.22.) AB határozat [104]}.

[34] Mindezek alapján alaptalanul kifogásolta a felperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy a jogerős határozattal le nem zárt kapcsolódó vizsgálatból származó tény, megállapítást ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből.

[35] A felperes tévesen állította azt is, hogy a Kp. 40. § (1) bekezdésében szabályozott alperesi „felterjesztési kötelezettség”, mint eljárási cselekmény megsértése a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pont, valamint a 92. § (2) bekezdés a) pont szerinti hivatalból észlelendő semmiségi okot képez. A Kp. 40. § (6) bekezdése ugyanis egy olyan sui generis mulasztási tényállás, amely a mulasztás tényének objektív jogkövetkezményeként a pénzbírság kiszabását teszi lehetővé. Mindazonáltal az alperes helytállóan mutatott rá a felülvizsgálati ellenkérelmében, hogy a felperes elmulasztotta megjelölni, hogy konkrétan milyen iratokat hiányol a beterjesztett közigazgatási iratanyagból.

[36] Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet kimerítette, az indokolás [35] pontjában számot adott arról, hogy az ügy érdemére kiható hibát nem észlelt. A Kúria rámutat, hogy az alperes megjelölte hatáskörét és illetékességét [465/2017. (XII.28.) Kormányrendelet 76. § (1) bekezdése], arra is kitért, hogy az ellenőrzési határidőket 2018. december 10-ei lejárta követően ellenőrzési cselekményt nem végzett, tehát az ellenőrzést határidőben lezárta. Az elektronikusan hitelesített és elektronikus úton megküldött jegyzőkönyv rendelkezik megfelelő tanúsítvánnyal, időbélyegzővel, fizikai aláírásának hiánya jogsértést nem valósít meg. Az adótitok adóhatóságon belüli indokolt felhasználása ellenőrzési célú átadása nem kifogásolható, miként a társrevízió által felhasznált szövegezési átfedések sem jelentik a felperes alapvető eljárási jogainak sérelmét. A jogerős ítélet indokolásának [35] pontjában kifejtettek a felperes a felülvizsgálati kérelmében alappal nem cáfolta.

[37] A felperes megalapozatlanul állította, hogy az adóhatóság önálló tényállástisztázást nem végzett. Az alperes a CMR okmányok hitelességét nem vonta kétségbe, azonban azt

rögzítette, hogy az ügyletek adókijátszással érintettek. Objektív körülményként tárta fel, hogy a felperes az ügyletek kapcsán V.B.- irányítása alatt állt, nem valós önálló kereskedelmi tevékenységet végzett, hanem V.B.- ügyleteit szolgálta ki. adózói tudattartalmára nézve pedig megfogalmazta, hogy tudatában volt annak, hogy adókijátszási célból létrehozott lánc résztvevője, különös tekintettel arra, hogy a társaságánál jelentős forgalmat bonyolító befektetési céllal kezelt mobiltelefon kereskedelmet minden kontroll nélkül egy másik – kívülálló – személy részére átengedte. A felperes aktív magatartása abban nyilvánult meg, hogy E.I. a haszon egy meghatározott része érdekében az adókijátszást megvalósító mobiltelefon-kereskedelmi tevékenység irányítását tudatosan átengedte V.B.-nak, aki biztosította a telefonokat, a közösségi vevőket, azokkal ő tartotta a kapcsolatot. A tevékenység eredményeként olyan mobiltelefonok kerültek közösségen belülré értékesítésre, amelyek közösségen belülről származtak, de a közösségen belüli beszerzésük után az áfa nem került megfizetésre, a láncolat végén ugyanakkor az áfát visszaigényelték, így a költségvetést kár érte.

[38] Az elsőfokú bíróság az alperesi bizonyítékértékelést teljeskörűen megvizsgálta, melynek során figyelemmel volt az alperesi védirat 5. oldalán felállított és a védirat mellékleteként is csatolt mobiltelefon számlázási láncban a felperesnek a legutolsó, azaz általa „D” csoportként jelölt közbe ékelt szerepére. Az ítélet nemcsak az értékesítési láncban távolabb álló adózók magatartásából következett a felperes tudatos adókijátszására, hanem azt rögzítette, hogy a cég irányításának V.B.- részére történő tudatos átengedésével elősegítette és támogatta az adókijátszás megvalósítását.

[39] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatában feltárt körülményeket maga is elemzés alá vonta, azokat összefüggésükben alkalmasnak látta annak megállapítására, hogy a perbeli ügyletek célzata az adóelkerülés volt. Miként az indokolás [22] pontjában rámutatott, hogy a felperes állításával szemben a felperes ügyvezetőjének termékértékesítések során történő eljárásáról sem a beszállítói, sem a vevői oldal nem tudott, mindenki V.B.-szal kereskedett, a konkrét beszállítót és konkrét vevőt az árat, a fizetési feltételeket, a fizetés időpontját, az áru eladásának és megvételének időpontját V.B.- határozta meg. A felperes állítása, mely szerint a beszállítói árakat minden esetben összehasonlította az interneten egyéb beszállítók áraival, leellenőrizte az árajánlatok feltételrendszerét, súlytalan egy olyan szervezett láncügyletben, ahol az egyébként főtevékenységi köre szerint villanyszereléssel, napelem értékesítéssel, hálózat építéssel, energetikai fejlesztéssel, távközlési, távfelügyeleti és diszpécser szolgáltatást folytató felperes mobiltelefon kereskedelmi tevékenysége a szervezett láncügyletre korlátozódik, a legkedvezőbb ár és a legkedvezőbb feltételek minden esetben a feltárt, szervezett láncban mutatkoztak csak meg. A szervezett láncban kívül egyéb eladó vagy vevő nincs. A felperes kizárólag a perbeli láncban és kizárólag V.B.- közreműködésével szerzett be és értékesített telefont.

[40] E megállapításokat az érintett cégek iratanyaga, nyilatkozatok, vallomások, nemzetközi megkeresések alátámasztották. A felperes ügyvezetője a telefonkereskedelemben ténylegesen nem vett részt, az adókijátszásra irányuló láncügyletben V.B.- irányító tevékenysége folytán a felperes is aktív szereplő és haszonhúzó, bevonására V.B.- tanúvallomása alapján egyfajta tőkebefektetésként az áfa finanszírozáshoz szükséges tőkebefektetésként került sor. Cserébe V.B.- 7%-os hasznából részesült, a megosztás szerint

abból 3%-os részesedést kapott. A felperes tudatos, aktív résztvevője volt az adókijátszásnak, mivel tevékenységét teljes egészében V.B.-nak engedte át. A jogerős ítélet összességében megfelel a tényállás tisztázási és indokolási követelményeknek, olyan eljárási hiányosság pedig nem merült fel, amely miatt hatályon kívül helyezése lenne indokolt. A felperes adókijátszásban megnyilvánuló tudatos szerepe a V.B.- által szervezett tranzakciók és irányítása révén olyan aktív magatartást jelenítenek meg, amely összefüggésben áll a láncolatban más szereplő adóelőnyének felmerülésével. Az alperes és a jogerős ítélet a felperesi tudattartalom vizsgálatát a felperes adókijátszásban betöltött aktív szerepét objektív adatokkal alátámasztottan bizonyította. A felperes nem tudta alappal cáfolni, hogy a mobiltelefon kereskedelmi tevékenységét teljes egészében V.B.- intézte és tudattartalmát érintően tévesen hivatkozott pusztán passzív magatartásra. A felperes tudatosan felépített számlázási lánc résztvevőjeként tevékenységének átengedése a felperes szándékos közreműködését jelentette.

[41] A felperes helytelenül állította azt is, hogy az ítélet az Alaptörvény E) cikkébe ütköző módon mellőzte az általa hivatkozott EUB döntésekben foglaltakat. Az ítélet [16], [17] pontja éppen a többszereplős láncügyletek esetében felmerülő csalárd visszaélészerű, mesterséges jellegét hangsúlyozta az ügyleteknek (C-85/11., C-425/06., C-106/09.), amelyek alapvető különbséget mutattak a C-610/19., C-611/19. számú ügyek tényállásaihoz képest. A tisztességes eljárás (fair trial) az Alkotmánybíróság szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni, ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. Az elsőfokú bíróság a tisztességes eljárás által megkövetelt részjogosítványokat az indokolt bírói döntéshez való jogot, a fegyverek egyenlőségét, a védelemhez való jogot, a bizonyításra és a bizonyítékok megismerésére vonatkozó rendelkezéseket nem sértette meg, a felülvizsgálati kérelemben állított különleges súlyú eljárási szabálysértések nem voltak igazolhatók, miként az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegések és a támadott határozat semmisségét megalapozó hiányosság sem állt fenn.

[42] A Kúria a fentiekre tekintettel a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[43] *Adóelkerülési céllal létrehozott számlázási láncolatban jogszerűen felhasználható bizonyítékok . Nem jogszerűtlen a párhuzamosan folyó és még be nem fejezett büntetőeljárás keretében jogszerűen beszerezett bizonyítékok felhasználása a közigazgatási eljárás keretében, amennyiben a tisztességes eljárás garanciái érvényesülnek.*

Záró rész

[44] A Kúria az alperest megillető a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII.27.) IM rendeletnek megfelelően igazolt, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.21.) IM rendelet (5) bekezdés és a Pp. 83. § () bekezdése alapján kötelezte.

[45] A felülvizsgálati illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCII. törvény 50. § (1) bekezdésén és a Pp. 102. § (1) bekezdésén alapul.

[46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2022. március 03.

Dr.Darák Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Drávecz Margit s.k.
előadó

Dr.Márton Gizella s.k.

bíró

bíró

Dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő